

[Bindslev.]

det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen for et Øjeblik siden fra denne Talerstol oplyste, at det omtalte Foredrag har ligget hos Radiofoniledelsen siden 13. December 1928, saa er det ganske klart, at der maa knytte sig ganske særlige Momenter til dette Foredrag; thi selv om der maaske er en langsom Fremgangsmaade indenfor Programudvalget, er det neppe tænkeligt, at en Mand ellers kommer til at vente et Aar, inden han kan faa Lov til at holde et Foredrag, som han har givet Radiofoniledelsen Tilbud om. Der kan kun ligge det til Grund, at forskellige stridende Meninger, stridende Strømninger og stridende Indflydelser har gjort sig gældende i Anledning af et Foredrag, som i øvrigt fra alle Sider erkendes at være betydningsløst.

Derfor bliver det Spørgsmaal, der nu melder sig, atter her af principielle Grunde, ikke for dette Foredrags Skyld: Hvilken er da den Indflydelse, som har formaaet Programudvalget til atter at optage dette aldeles intetsigende Foredrag, efter at man har faaet at vide, at Justitsministeren ikke ønskede, det skulde afholdes? Det er dette Spørgsmaal, som nu venter paa Besvarelse: hvorfor det var saa vigtigt, at dette ligegyldige, betydningsløse og intetsigende Foredrag skulde afholdes, efter at man havde faaet at vide, at Landets Justitsminister ikke ønskede, det skulde afholdes.

Hvad angaar Udsendelsen af Gudstjenesten i Haderslev Domkirke, vil jeg ogsaa sige, at jeg anser det for nyttigt, at de Oplysninger, der knytter sig til denne Sag, er kommet frem her i Dag; thi det gælder om, at Offentligheden faar alle Oplysninger, der foreligger, for at ethvert Skær af Mystik kan blive taget bort.

Jeg maa fastholde, at det forekommer mig ikke nødvendigt for den danske Radiofoniledelse at fortolke den Overenskomst, man er gaaet ind paa, saa strengt, at man ikke skulde kunne lade en Mindegudstjeneste udsende. Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen vilde i den Kendsgerning, at „Flensburger Nachrichten“ havde givet sin Velsignelse dertil, se et Vidnesbyrd om, at denne Overenskomst fra tysk-national Side blev betragtet som snærende. Det er muligt, at det forholder sig saaledes. Men jeg kan for mit Vedkommende sige, at jeg skulde ikke have det fjerneste imod, om man fra tysk Side fandt Anledning til at holde Gudstjeneste paa særlige nationale Mærkedage. Jeg kan ikke se, at der skulde kunne være noget som helst stødende eller

farligt i dette, at Mennesker faar Lov til at samles til Gudstjeneste i en eller anden Anledning, som de finder Grund til at takke for eller mindes, saa det skulde saamænd ikke genere mig, om vi kunde faa Lov til at udsende Festgudstjenesten i Haderslev Domkirke paa Mandag, og saa Tyskerne Syd for Grænsen fik Lov til at udsende en lignende Gudstjeneste paa en tilsvarende Dag, hvis det passede dem. Men jeg vil i alt Fald sige, at hvis der er truffet internationale Overenskomster af en saadan Art, at de for en virkelig objektiv Betragtning kan hindre Udsendelsen af en Gudstjeneste som den omtalte, er det efter min Mening højst uheldigt, at man fra dansk Side er gaaet ind paa saadanne Overenskomster.

Formanden: Efter at det ærede Medlem har betegnet det nu saa længe behandlede Foredrag som betydningsløst, intetsigende og ligegyldigt, vil jeg dog henstille, om man ikke nu kunde indskrænke Diskussionen. (*Christmas-Møller:* Principspørgsmaalet er ikke intetsigende!). Det er det ærede Medlem, der har betegnet det saaledes.

Vanggaard: Jeg kan helt ud slutte mig til det Syn, mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, har fremsat paa Spørgsmaalet om Udsendelsen i Radio af Festgudstjenesten i Haderslev Domkirke den 10. Februar. Jeg synes, det har nogen Interesse for os, at der er Overenskomst paa dette Omraade med Nabolandet, og at ikke Fejringen af disse Afgørelser — som naturligvis udmærket godt og med Rette kan gøres til Genstand for Fest herhjemme — spredes i Radiofonien og gaar tværs over Grænsen. Jeg synes, at naar en saadan Overenskomst er truffet, bør vi ikke hilse det med Mishag, men med Interesse.

Det ærede Medlem Hr. Bindslev sagde, at han ikke vilde se noget uheldigt i, om tilsvarende tyske Fester eller Festgudstjenester spredtes i Radioen. Jeg deler ikke denne Anskuelse. Jeg mener, at paa denne Side af Grænsen kunde der i alt Fald i mange Kredse være noget smerteligt i at høre tilsvarende tyske Fester den 14. Marts, og jeg synes, det er rigtigt, at man er blevet enig om at holde disse Fester ude fra Radiofonien. Naar „Flensburger Nachrichten“, som det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen sagde, har en vis Interesse for de danske Udsendelser, tror jeg ogsaa, det bunder i Interessen for, at noget tilsvarende kunde ske fra tysk Side.

Jeg finder i det hele taget, at de Oplys-